

تحلیل سیاست گذاری هدفمندی یارانه‌ها در ایران با تاکید بر تاثیر بر تغذیه خانوار

افسانه سعیدیان کیا^۱، حامد پورآرام^۲، سمانه انصاری^۳

۱- دانشجوی دکترای سیاست گذاری غذا و تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده علوم تغذیه و رژیم شناسی

۲- دکترای علوم تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده علوم تغذیه و رژیم شناسی

۳- فوق لیسانس علوم بهداشتی در تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده علوم تغذیه و رژیم شناسی

چکیده

هدفمند سازی یارانه‌ها در ایران یکی از مهمترین بخش‌ها و نمایان‌ترین بخش طرح تحول اقتصادی است که به تغییر فرایند دادن یارانه‌ها می‌انجامد. بر مبنای تقسیم بندی نقشه جهانی امنیت غذایی، ایران در وضعیت پرخطر قرار دارد. تحلیل سیاست دستیابی به درک درستی از سیاستی که در واکنش به مشکل اجتماعی تدوین شده یا در حال تدوین می‌باشد کمک نموده و در عین حال میزان فصیح و بلیغ بودن حمایتها و مخالفتها را به خوبی روشن مینماید. شناخت کامل هدف‌ها، مدیریت بر اساس شاخص‌های قابل اندازه گیری، برنامه ریزی درست و همه جانبه، شناخت منابع واقعی و هزینه‌های اجرای طرح، ایجاد نظام مدیریتی و پایش کارآمد، شناخت جامعه هدف برای کمک‌های مستقیم و غیر مستقیم، ایجاد نظام‌های اتوماسیون، ایجاد سرعت در تصمیم گیری و تصمیم سازی، فرهنگ سازی و ایجاد باور درست در آحاد مردم، توجه به مدیران و کارکنان دولت به عنوان گروه‌های مرجع، زمان اجرای طرح، از عوامل موثر بر اجرای موفق طرح هدفمند کردن یارانه‌ها می‌باشند. اصلاح قیمت‌های یارانه‌ای از طرفی منجر به بهبود رشد اقتصادی شده اما در کوتاه مدت می‌تواند اثرات اجتماعی و سیاسی نامطلوبی به جای بگذارد. کنترل و تقلیل اثرات نامطلوب از طریق تقویت چترهای حمایتی و سیاست‌های تدریجی حذف یارانه‌ها صورت می‌گیرد. بررسی کمی تحلیل‌های سیاستی آثار سیاست-های مالی ناشی از حذف یارانه هفت گروه کالاهای اساسی بیانگر افزایش شاخص هزینه زندگی دهک کم درآمد خانواده‌های شهری و روستایی بوده است.

واژگان کلیدی: یارانه، دهک، تحلیل سیاست، تغذیه خانوار